Εσωτερισμός

Date : 27 Νοεμβρίου, 2007

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΙΘ' ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ ΔΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

(Προκόπι Ευβοίας, 29/10 - 1/11/2007)

1) Ύστερα από μια μακρά περίοδο κάμψεως του θρησκευτικού φαινομένου, καθώς και μετά την κατάρρευση των υλιστικών και αντιθρησκευτικών ιδεών και πρακτικών του 20ου αιώνος, διαπιστώνουμε μια απρόσμενη στροφή του σημερινού ανθρώπου στη θρησκευτικότητα και την πνευματική αναζήτηση. Δυστυχώς όμως η θρησκευτικότητα αυτή, αντί να αναζητήσει τον αληθινό Θεό Ιησού Χριστό, παγιδευμένη από τη σύγχρονη, εντελώς υποκειμενική, φιλοσοφία, επήρε λάθος δρόμο και οδηγεί πολλούς σε μια θρησκευτικότητα, που βάση της έχει τον Αποκρυφισμό και τον Εσωτερισμό, που έχουν προσλάβει μορφή επιδημίας σε παγκόσμιο επίπεδο.

2) Ο Εσωτερισμός αυτοπαρουσιάζεται σαν μια μυστική γνώση, μη κοινοποιήσιμη στους αμύητους. Αποκτάται με διαδοχικές μυήσεις, που τάχα επιτυγχάνονται με αυτονομημένες τεχνικές, οι οποίες σκοπό έχουν να ενεργοποιήσουν δήθεν κρυμμένες εσωτερικές δυνάμεις του ανθρώπου. Έτσι δημιουργείται η εντύπωση μιας ελίτ, με υψηλότερες τάχα αναζητήσεις.

3) Ο Εσωτερισμός ξεκινάει με βάσεις παγανιστικές συνδεδεμένες με τις ειδωλολατρικές θρησκείες και μάλιστα της εποχής της παρακμής τους και καταλήγει να εντάσσεται στο ευρύτερο σύστημα του Αποκρυφισμού, με πιο ισχυρή επάνω του την επίδραση του θεοσοφικού κινήματος.

4) Κοινός τόπος όλων των Εσωτεριστικών ομάδων είναι ο θρησκευτικός συγκρητισμός, ο οποίος αρνείται την μοναδική αυθεντία μιας συγκεκριμένης

θρησκείας, και καλλιεργεί την πίστη ή ότι όλες οι θρησκείες οδηγούν στην ίδια «Εσώτερη Αλήθεια» ή ότι ο Εσωτερισμός αποτελεί υπέρβαση όλων των θρησκειών.

5) Στη χώρα μας ο Εσωτερισμός εμφανίζεται από το τελευταίο τέταρτο του 19ου αιώνος. Κατά την ιστορική του διαδρομή δρα με πλήθος εξωχριστιανικών ομάδων, όπως ο Τεκτονισμός, η Θεοσοφία, η Ανθρωποσοφία, και με εξευρωπαϊσμένες μορφές των ανατολικών θρησκειών και των πρακτικών τους (Γιόγκα, Διαλογισμός, Ρέικι, Ρεφλεξολογία, Τάι Τσι, ενεργειακές μορφές τύπου Τσι, πολεμικές τέχνες της Ανατολής κ.λ.π.), που από τους αγνοούντες την αλήθεια γίνονται δεκτές σαν πρακτικές υγείας και ευεξίας. Στα πλαίσια αυτά καλλιεργείται η λεγόμενη «Θρησκεία Πελατών», που αποτελεί κυρίαρχο φαινόμενο μέσα στην χαώδη «Υπεραγορά Θρησκείας».

6) Ο Εσωτερισμός είναι ένα πνευματικό κίνημα ανθρωποκεντρικό. Αρνείται τον Θεό ως Πρόσωπο παντοδύναμο, Δημιουργό και Σωτήρα του κόσμου. Αλλ' αδυνατώντας να ξεπεράσει την έντονα προσωπική θρησκευτικότητα του κάθε ανθρώπου, καταφεύγει στα ψυχικά θρησκευτικά συναισθήματα και στον εσωτερικό γύρω από αυτά στοχασμό.

7) Κυρίαρχο δόγμα του Εσωτερισμού είναι ότι Θεός, ουράνια, επίγεια, όλα στον κόσμο είναι ομοούσια. Τα πάντα είναι «Ένα», μία «Παγκόσμια Συμπαντική Ενέργεια». Όλα απορρέουν από αυτήν. Όλα είναι προβολές αυτής της Συμπαντικής Ενέργειας. Δεν υπάρχει δημιουργία. Όλα Θεός και ύλη είναι εξ ίσου άχρονα και αΐδια. Ο Εσωτερισμός δεν δέχεται διάκριση της θείας ουσίας από την ουσία των κτιστών όντων.

8) Έτσι, για τον Εσωτερισμό, ο άνθρωπος μόνον τότε βρίσκει το αληθινό του «εγώ», όταν χάσει κάθε αίσθηση προσωπικής ύπαρξης και υπόστασης, όταν απορροφηθεί στην απρόσωπη «συμπαντική ενέργεια»· επομένως, όταν πάψει πια να υπάρχει· δηλαδή με την εκμηδένισή του!

9) Βασική τεχνική του Εσωτερισμού είναι ο Διαλογισμός. Υπάρχουν πολλές μορφές

διαλογισμού. Κοινός παρονομαστής όλων είναι ότι δεν αποτελούν προσευχή. Και πράγματι ο διαλογιζόμενος δεν επιδιώκει διαπροσωπική κοινωνία με τον Χριστό, αλλά να διαμορφώνει την προσωπική του συνειδητότητα, να ταυτιστεί με τις αρχές του εσωτερισμού φθάνοντας στο σημείο να πιστεύει τον εαυτό του σαν «Χριστό», δηλαδή σε μία ειδωλοποίηση του εαυτού του.

10) Η σύγχρονη φιλοσοφία του φιλελευθερισμού, του «πολιτικώς ορθού» και των κρατικών νομοθεσιών αναγνωρίζουν στο κάθε άτομο απόλυτο και απαραβίαστο δικαίωμα να πιστεύει, ή να μην πιστεύει, και να αναζητεί τον Θεό μόνος του, να τον δέχεται όπως θέλει, αν θέλει και όποτε θέλει, εσωτερικά, μέσα του, και εσωτεριστικά, δηλαδή με το εύκολο καλούπι, που του προτείνουν τα κέντρα μυήσεως στον εσωτερισμό.

11) Ο Εσωτερισμός προπαγανδίζεται από συγκεκριμένα κέντρα, που εμφορούνται από το πνεύμα της «Νέας Εποχής», με κύριο στόχο την υποτίμηση της Θείας Αποκαλύψεως της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης και τον παραμερισμό του Χριστού.

12) Ο Εσωτερισμός, γέννημα του σύγχρονου αθεϊστικού φιλελευθερισμού απορρίπτει την Θεία Αποκάλυψη. Κατά τον Εσωτερισμό ο άνθρωπος ψάχνει μόνος του να βρει, αν και τι υπάρχει πέρα από αυτή την ζωή, και έτσι καταντάει σε μια χαώδη κατάσταση και πίστης και πολύ περισσότερο πράξεων, αφού έχει φθάσει να δέχεται ότι δεν υπάρχει διάκριση μεταξύ καλού και κακού. Και συνεπώς όλα για τον οπαδό του εσωτερισμού είναι εξ ίσου δεκτά.

13) Εμείς δεχόμαστε την μαρτυρία των Αγίων Γραφών, ότι ο Θεός από ευσπλαγχνία και φιλανθρωπία, για να μη καταντήσουμε σε τέτοιες πλάνες, σε τέτοια λάθη θεώρησης της ζωής της δικής μας και του κόσμου, φανερώθηκε σε μας από δική Του πρωτοβουλία, και μας αποκάλυψε την μόνη αιώνια και με αντικειμενική αξία αλήθεια. Η αλήθεια είναι αποτυπωμένη στην Αγία Γραφή, όπως αυθεντικά ερμηνεύεται από την Ορθόδοξη Εκκλησία. Το κυριώτερο στοιχείο της Θείας Αποκάλυψης είναι ότι ο Θεός αγαπάει τον κόσμο τόσο, ώστε έδωκε τον Υιό Του για την σωτηρία μας. Και ότι ο Υιός Του εισήλθε στην ανθρώπινη ιστορία, ήλθε εν τόπω και χρόνω, και σταυρώθηκε για μας. Το κύριο σημείο διαφοράς μεταξύ χριστιανικής

πίστης και εσωτερισμού είναι ότι ο Θεός δεν άφησε τον κόσμο μόνο του, αλλά εργάζεται για την σωτηρία του κόσμου. Και ότι σώζει τον κόσμο δια Ιησού Χριστού, δηλαδή με βάση την πίστη στον Χριστό. Όποιος δεν πιστεύει στον Χριστό, ελπίδα σωτηρίας δεν μπορεί να έχει.

14) Σημαντικός δίαυλος για τη διοχέτευση του Εσωτερισμού της «Νέας Εποχής» στη σύγχρονη κοινωνία είναι και ο Νεοπαγανισμός, που αυτοπροβάλλεται ως δήθεν συνέχεια της «πατρώας» παραδόσεως. Στον νεοπαγανισμό επιβιώνει δυναμικά ο Πνευματισμός, η ειδωλολατρία και κυρίως η μαγεία, όπως περιγράφεται στα βιβλία του Ερμητικού Corpus.

15) Πληθώρα μαρτυριών των νεωτέρων παγανιστών της σύγχρονής μας νεοειδωλολατρίας (π.χ. «Εκκλησία των Ελλήνων στο Θρήσκευμα», «Ελλήνων Ιερατείον») τονίζουν ότι οι όποιες τελετές μαγείας, ή γενικά λατρείας τους, παρακωλύονται από την πλησίον ύπαρξη χριστιανικών Εκκλησιών. Τέτοιες μαρτυρίες μας έρχονται και από την μακραίωνη ιστορία της Εκκλησίας μας. Και μας λέγουν ότι τα πνεύματα, που ενεργούν στις μαγικές τελετές της νεοειδωλολατρίας είναι δαιμόνια, δηλαδή εκπεσόντες άγγελοι, που δεν αντέχουν να αισθάνονται παρουσία του Χριστού κοντά τους, ή προφερόμενο το Όνομά Του, ή την δύναμη του Τιμίου Σταυρού, γιατί μπροστά στον Χριστό είναι ανίσχυρα, ένα μηδέν, άγγελοι αποστάτες.

16) Ο Εσωτερισμός, επίσης, αποτελεί υπόβαθρο της ψυχαναλυτικής σχολής του Καρλ Γιουνγκ, ο οποίος, ενώ δεν απορρίπτει ποτέ ριζικά και απερίφραστα τον Χριστιανισμό, και μάλιστα ενίοτε τον υπερασπίζεται ως ζωτική παράδοση του δυτικού κόσμου έναντι των ποικίλων ανατολικών δοξασιών και παραδόσεων, ουσιαστικά πρόσκειται στον πνευματισμό και βρίσκεται σε βαθιά και ασυμφιλίωτη διάσταση με την Χριστιανική πίστη.

17) Ο Εσωτερισμός για δική του προπαγάνδα παρερμηνεύει ουσιαστικά και συστηματικά τα χριστιανικά γεγονότα και κείμενα και προσπαθεί να εμφανισθεί ως «Χριστιανικός». Έτσι, συχνά, στα εσωτεριστικά κείμενα συναντάμε αποσπάσματα από τις Άγιες Γραφές και από τα λόγια των νηπτικών Πατέρων, που τα παρουσιάζουν ευνοϊκά για τις θέσεις τους. Αυτή είναι, άλλωστε, η μέθοδος, όχι μόνο

του Εσωτερισμού, αλλά και όλων των παραθρησκευτικών ομάδων της «Νέας Εποχής». Με την μέθοδο αυτή επιδιώκουν - και ενίοτε το επιτυγχάνουν - να παραπλανήσουν και να παρασύρουν αστήρικτες ψυχές.

18) Η απόσταση του Εσωτερισμού από την Ορθόδοξη Χριστιανική πίστη είναι χαώδης! Διότι ο Εσωτερισμός είναι η πλήρης έκφραση της ειδωλολατρικής και δαιμονικής πλάνης για την αυτονόμηση του ανθρώπου και την πλήρη απομάκρυνσή του από τον αληθινό Θεό. Και καταλήγομε: ζωή του κόσμου δεν είναι ένας ψεύτικος υποκειμενικός διαλογισμός. Ζωή του κόσμου είναι ο Χριστός, ο μόνος Αληθινός Θεός και Σωτήρας.

(Πηγή: Ι.Μ. Γλυφάδας)